

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četr leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnemu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Possamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natlane enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

O socijalnem vprašanju.

(Iz govora dr. Kreka na Gomilskem.)

Vodilne misli izbornega govora, katerega je imel prvi slovenski socijolog dr. Krek na Gomilskem dne 25. julija, so bile približno té-le:

Prav z veseljem sem sprejel povabilo svojega prijatelja tu iz sosedne župnije in sem prišel med vas, da vam tu, kjer je najbolj potreba, nekaj izpregovorim o socijalnem vprašanju. Najprej mi dovolite par opazk! Tuje, Kranjec, prihajam k vam, a srcé mi bije za vas in zato mislim, da kamor srcé zamore seči, tja tudi noga vsakega Slovencea slobodno prestopa. Hud nasprotnik pohaja slovensko zemljo, hodi okrog kakor se razteza dim in vse skuša za-se pridobiti; naša dolžnost pa je, da gremo za njim in podučujemo ljubo slovensko ljudstvo. Dragi prijatelji, s tem sodim, da sem opravičil svoj prihod! Postavil sem si za nalogo svojega življenja kolikor bo možno delovati nató, da se bo zboljšalo stanje kmečkemu in delavskemu stanu; radi tega sem napovedal hud boj svojemu nasprotniku, socijalni demokraciji, na Slovenskem. Po tem preidem na dnevni red.

Govoriti mi je o socijalnem vprašanju in o socijalnih demokratih. Kaj je to socijalno vprašanje? Naj vam tu navedem jeden izgled! Ako n. pr. kaké človek boleha v glavi, je zabuhel, ima v srcu vedno silno vročino, v spodnjem telesu pa je mrzel, tedaj pravimo, da ni zdrav. Kri se prav ne pretaka v njem in treba je misliti, kakó bi ga ozdravili.

Ravno takó je z današnjo družbo. Bolna je, ker se gospodarska kri prav ne pretaka v njej. Nekateri, zlasti židje, imajo veliko bogastvo, drugi pa zopet nič. Takó se velikanski vrsti delavcev slabo godí, nič si ne morejo prihraniti, od dne do dne jim gre slabše in poslednji popolnoma propadejo. Jednakovo je tudi s kmetom.

Naš kmet mora nositi največja bremena; država njega najbolj izsesava, ker ji mora plačevati velike davke in mora vzdržavati tudi naša mesta, kamor pošilja svoje najboljše pridelke. In naša mesta, odkodi so zidana? Odkodi so obrtna sredisca? Kmet jih zalaga, kmet skrbi za nov naraščaj. Kaj pa kmet dobiva zato iz mest? Pohujšanje, novo pomoč svojemu poginu. Kaj pa država daje kmetu? Zdi se, kakor da bi bila država zato tu, da bi spravila kmeta na beraško palico. Zdi se, kakor da bi bila zato tu, da bi mu vzela vso duševno moč, ga izpodkopala ter ga popolnoma uničila. Na ta način vidimo, da je bolna naša družba.

Bolna je tudi gledé obrtnikov. Kakó imovit, imeniten je bil nekdaj obrtniški stan! S kmetov so prihajali mladeniči v mesto, kateri so se hoteli izučiti v kakej obrtniškej stroki. Po pridnosti in vztrajnem delu so postali pomočniki, položili so temelj srečnemu pozemeljskemu življenju. Dandanes pa je med njimi veliko

revežev. Vsak človek ima pravico napraviti tovarno za to ali ono obleko. Ondi dela sicer cenó, a zelo slabo obleko in s tem uniči stotine obrtnikov, ki nikakor ne morejo takó po ceni delati. Iz teh splošnih opazk se razvidi, da imamo prav, ako pravimo, da je družba bolna.

Pri tem pa poglejmo še one stanove, katerim se dobro godi. To so ljudje, ki se z delom prav malo, ali nič ne pečajo, tembolj pa s špekulacijami. Na borzi izsesavajo iz ljudstva še tiste bore krajcarje, katere si to po poštenem potu zasluzi. Bogastvo teh ljudij, ki so večinoma židje, vedno bolj raste, med tem, ko nižji stanovi propadajo. To je krivica!

Poleg tega imamo uradnikov veliko preveč. Veliko tega dela, ki ga izvršujejo uradniki, bi ljudje lahko sami opravili. Uradniki so tuji činitelji, tuje ljudstvo, ki niso v nobeni zvezi z narodom. Popolnoma opravičeno bi bilo, da bi kmetje manjše tožbe n. pr. zadruge — sami med seboj poravnavali. Če bi kmet pri takej tožbi izgubil, bil bi sicer nekaj časa žalosten, a tolažil bi se s tem, da ni nič denarja zapravil. Koliko pa dandanes kmetje zatožijo! Uradnike pa varuje vojaštvo, katero stane nebrojno denarja. To ne more takó dalje iti; treba je delati na to, da nižje ljudstvo pride do svojih pravic in do večjega zasluga. (Dalje prih.)

Kako se Spodnji Štajar pripravlja za Pruse.

(Dalje.)

Naš pregled ljudskega šolstva smo sicer že sklenili, vendar naj še dostavimo nekaj, ker je prepodučljivo. Pod vlado deželnega šolskega nadzornika Rožeka se je germanizovalo, kolikor se je po zvijači dalo. Če se je kak krajni šolski svet upiral, sukal se je zakon, seveda na krivično stran tako dolgo, da so nazadnje možje krajnega šolskega sveta umolknili in je obveljala Rožekova oziroma deželnega šolskega sveta. Kar se ni ukazalo, za to so skrbeli okrajni šolski nadzorniki, ki so bili brez izjeme nemškega mišljenja. Ta doba je bila za nas huda. Rožek je šel v zaslužni pokoj, in nasledil ga je nadzornik Jarz sicer Nemec, pa mož stroge pravičnosti in solidne učenosti.

Nadzornik Jarz je takoj izprevidel, čemu imajo naše južnoštajarske šole le služiti, in usmilili so se mu otroci, in usmilil se mu je narod. Ko je Rožekovim okrajnim šolskim nadzornikom doba potekla, poskrbel nam je par naših nadzornikov, in ni oviral, da so se naši otroci izobraževali v svoji materinščini. Sicer so učni načrti ostali, kakoršni so bili, in tudi vsa notranja uredba je ostala nedotaknjena, ali s slovenskimi otroki smeli so učitelji postopati človeški, to se pravi, smeli

so tudi misliti, da je šoli višji namen, nego popruševanje nedolžne slovenske dece. Nemški pa so se otroci v tej dobi od učiteljev, ki so blagega Jarza bili spoznali, več naučili, nego poprej in poznej.

Ali našim Prusakom v njih peklenki strasti nimar za resnične uspehe, njim je le za gonbo, za ščuvanje, zato, da narod zaženejo v ono strast, v kateri bi naj bil slep in gluh za vse, kar je pametno, blago in avstrijsko domoljubno. Zato so si izmislili, da imajo po naših slovenskih mestih, trgih in večjih selih sploh se ustanoviti poleg starih dvojezičnih šol trdo nemške. Deželni šolski svet jim je z veseljem ustregel in nastale so v Vojniku itd. trdo nemške šole, ti kmet pa plačuj! Ne mislite, da bi se bilo v dvojezičnih šolah nam Slovencem v prid kaj izpremenilo, marveč nastavljal so se še na nje najhujši sovražniki slovenstva in šole so se razkričale kot slovenske šole — nam v zasmeh. Ker Jarz slovenskih učiteljev in slovenskih otrok ni hotel daviti, moral je iti s Štajarskega. Blagemu možu blag spomin!

Prišel je Linhart, že poprej znan kot straten nemški politik. Linhart je brezobzirno krut sovražnik Slovencev, zato pa srčen priatelj onega Kordona, ki je duša pruskemu gibanju v Mariboru in urednik gnušne, zoper cerkev in slovanstvo strastne »Marburger Zeitung«. Linhart je še hujši od Rožeka. Tako hudo za slovenskoštajarsko šolstvo ni bilo nikdar, kakor je sedaj. Ta mož sicer še le deluje tri leta, ali jeden letnik »Slovenskega Gospodarja« bi ne obsegel vseh »dobrot«, ki nam jih je ta mož že storil. Zato zabeležimo le jednega zadnjih »blagih« činov.

V Konjicah je poleg slovensko-nemške šole tudi trdo nemška. Na slovensko-nemški je večina v učiteljskem osobju nemškega mišljenja. Lahko si je misliti, kako ti delujejo. Ali vendar je prišel od deželnega šolskega sveta ukaz, da se imajo otroci v prvem razredu (t. j. v prvem šolskem letu) naučiti toliko nemščine, da je od drugega razreda (t. j. od drugega šolskega leta) naprej učni jezik lahko nemški. Tako se nam godi. In za golo raznarodovanje, za poprusarjenje, za nečloveško mučenje ubogih otrok, silijo se stariši, da stavijo draga poslopja, dočim njim samim dež curlja na posteljo, in se kruto kaznujejo, če otročičev ne pošljajo vsak dan — v pekel. Pravičnost, kje si! —

Drugi prevažni činitelj pri germanizovanju Slov. Štajarja so uradi. Skoro vsi uradi, kolikor jih imamo na Spodnjem Štajarskem, trudijo se v potu svojega obraza za ponemčevanje našega naroda, naše zemlje vsled ukaza in vsled tajnih miglajev iz Gradca oziroma iz Dunaja. To Vam je prava gonba, kako mnogi uradniki od onega gori, ki se blesteč glavo nosi po koncu, do onega dol, ki se pred zlatimi obšivki plazi po tleh, tekmujejo, kateri izmed njih bi si stekel večjih zaslug za ponemčevanje našega naroda, ter si tako osiguril boljše mesto, splezal na višji klin.

Živa resnica je, da si lahko najvestnejši, najmarljivejši uradnik, in ne prideš naprej, ako imas to pego na sebi, da si v srcu in dejanju narodu slovenskemu zvest. Dokazov toliko, kolikor je med uradniki Slovencev. Ali se je potem takem čuditi, da marsikateri izmed naših ljudij ženi in otrokom na ljubo narodni idejal popusti ter postane ali besen janičar, ki neusmiljeno seká po svojih rodnih bratih, ali pa potrt kruhoborec, brez toplote v srcu in svetlobe v duši, gol stroj. Oh, kako malo jih je, onih neustrašenih, uzornih junakov, ki so zaničajoč mamljiva vabila in ne zmeneč se za krute grožnje, ostali trdno zvesti in z vso dušo udani sinovi mile, drage, preganjene in psovane zlate matere Slovenije! Na prstih dveh rok dali bi se prešteti. S svojo krvjo pišemo te vrste in solze nam močijo list.

Samo ob sebi se razume, da pri stališču, ki ga zavzema visoka vlada nasproti uradnikom, le-ti storijo še več, kakor se jim ukazuje in namigava. Uradnik si misli, rekurz je za ubogega kmeta predrag, in če se tudi takega trdno nadeja, in je že naprej prepričan, da se mu bode njegova naredba pri najvišji instanci razveljavila (pri nižjih namreč ne dosežemo nič), vendar se ne obotavlja, storiti narodno krivico, ker ve, da se mu protislovensko postopanje ne le piše na rovaš, marveč šteje v zaslugo, in ker se ima nadejati, da na tak način najgotoveje do najvišjega mesta prodere glas o njegovi »izborni porabnosti.«

Nadalje se vlada, nastavljoč uradnike, na nas Slovence ne ozira prav nič. Da pride kak Slovenec na naša tla, je slučaj, namenom da bi se narodu ustreglo, vlada slovenskih uradnikov ne pošilja k nam. To se vidi najbolje v tem, da okraji ob nemški meji na pr. Radgona, Cmurek, Lipnica, Arvež, Ivnik, ki imajo, kakor se vidi po številu slovenske šolske dece, toliko slovenskega prebivalstva, nimajo niti jednega uradnika, ki bi znal ali hotel znati slovenski. Po sredi pa so zopet nastavljeni Nemci, kakor da bi slovenskega naroda ne bilo! In kako surovo tu in tam ti ljudje postopajo s kmetičem, ki se oglaši v svoji slovenščini! (Dalje pr.)

Cerkvene zadeve.

Romanje v Marijino Celje.

Zopet smo imeli spodnještajarski Slovenci čast in srečo, obiskati preljubo Mater nebeško v Marijinem Celju. O bili so to dnevi dušnega veselja in rajskega občutkov! Kakor se raduje sin, ko pride zopet v naročje dobrotnе matere, tako smo se srčno veselili mi pred prestolom preblažene Device. Letos nas je bilo posebno veliko. Že iz Poličan odpeljalo se nas je zjutraj 11. avg. blizu 300, v Mariboru je bil vlak že napolnjen in v Spielfeldu so še pridjali 4 polne vagone. Brzo je drdral posebni vlak mimo Gradca, Brucka, v Kapfenbergu smo prestopili na drug vlak, ki pa žalibože ni imel dosti vozov, nad 300 romarjev je moralo pet ur čakati; to je bila edina jako neljuba nezgoda, ki nas je zadela na božjem potu. O 6. zvečer smo že bili v Marijinem Celju; ob najlepšem vremenu smo obhajali slovesen vhod, povajoč lavratanske litanijs. Drugi dan smo na vse zgodaj oblegli spovednice in 10 duhovnih gospodov, ki so prišli z nami, je celi dan z velikim trudem spovedovalo; bodi jim zato izrečena najiskrenješa zahvala! Ob 9. so imeli č. g. profesor dr. Medved iz Maribora slovesno pridigo in potem levitirano sv. mašo. Zvečer smo se že od Marije poslovili v nagovoru, ki so ga imeli č. g. Vreže. Ko se je zmračilo smo pa naredili venček okoli cerkve; v velikanski procesiji, katere se je udeležilo 12 duhovnih gospodov, smo šli dvakrat okrog čudno lepega Marijinega svetišča. Tržani in silno mnogi ptuji so nas z očividnim občudovanjem gledali, vse je strmelo nad našim vernim ljudstvom. Bilo je pa res nad vse ganljivo slišati in videti, kako smo, vsak gorečo svečo v roki, prepevali čast in slavo božji porodnici Mariji. Slovenska dekleta, ki slovio po svetu zaradi krasnega svojega petja, so tokrat z nepopisno lepimi Marijinimi pesmi ganile marsikatera srce in v premnoge oči prisilile v solze. Po venčku so nam g. dr. Medved v naše neizrečeno veselje prebrali brzovaj od milostnega knezeca, ki so nam podelili svoj višepastirski sv. blagoslov; v zahvalo smo zato potem vsi glasno, do solz ganjeni, molili za dušni in telesni blagor svojega milostnega vladike Mihaela. Le prehitro so nam pre-

tekle ure v Marijinem Celju. S težkim srcem smo se ločili od premile Marijine cerkve z neizrečeno željo, da bi jo kmalu zopet obiskati mogli. Pač nikdo ni odšel brez odkritosrčne oblube, da bo Marijo celjsko vsaj enkrat še, kot pobožen romar in vselej vnet Marijin otrok počastil. Bog nam milo usliši to željo, Marija pa v svoji neizmerni materni ljubezni izprosi to milost! Dolžnost naša je tudi, da se iz globin udanega srca zahvalimo gospodu podjetniku posebnega vlaka, trgovcu Ferd. Ivanušu v Poličanah, in našemu duhovnemu vodji g. dr. Medvedu za preobil trud in mučno skrb, ki sta jo s prireditvijo tega nepozabljivega, nad vse lepega romanja v Marijino Celje imela.

Gospodarske stvari.

Domača zdravila za živino.

(Dalje.)

Kis ali jesik, katerega se vzame za »frakelj« zmešan z žlico strdi in 8 gramov galuna, to je zdravilo za gobice, ki se včasih napravijo teletu v gobcu. S tem zdravilom se gobec trikrat na dan oriblje, in če to hitro ne pomaga, naj se teletu daje dvakrat na dan po jeden gram rabarbare in štiri grame magnezije na vodi. — Kis, zmešan s strdjo, je dobro zdravilo za ranjeni jezik pri živini. Enako velja to zdravilo za rane na gobcu.

Kolmeževe korenine, encijan in brinjeve jagode se priporočajo kot zdravilo za vodenico pri svinjah. Vzame se v začetku vsakega za 100 gramov, zdrobi in dobro zmeša ter v jutru in zvečer po 15 gramov tega prahu zraven krme svinji daje. Če pa je bolezen huda, naj se zdravilo za polovico pomnoži.

Korenine sladke, katerim se dodá encijanovega prahu in žveplovega cveta, vsakega za 60 gramov, so zdravilo za kašelj pri svinjah. Zmešati se mora to z $\frac{1}{4}$ kilo strdi, in za oreh veliko tega močnika vsaki dan dvakrat svinji na jezik namazati.

Korenje se priporoča kot zdravilo zoper krvomok pri goveji živini. Zreže naj se ga nekaj kilogramov, dobro skuha in potem precedi. Tej pijači se dodá še za žlico grenke ali glavberjeve soli ter v jutru in zvečer živini po litru te pijače daje.

Kostanj divji se hvali kot dobra krma za živino. Konjem in govedom se daje cel ali le malo zdrobjen, kravam zmlet ali stolčen, zmešan z rezanico, enako tudi ovcam. Posebno se priporoča kostanj kot zdravilo za razne bolezni želodca in čev, zlasti če so te oslabele po driski — pa brez vnetja!

Laneno olje je gotovo najboljše zdravilo zoper grizanje, napenjanje živine in zablatenje. Dati se mora govedi in konju najmanj po $\frac{1}{4}$ litra, manjšej živini pa pol manj na enkrat.

Laneno seme je skoraj edino sredstvo, ako govedi suha krma v želodcu obleži. Skuha naj se za liter semena v toliko, da je kuhovina prav žlerasta. Ta se shlajena vlije živini, nato pa se seme lahko zopet kuha, zlasti ako se le nekoliko semena dodá. Seme dela vodo žlerasto, ako se kuha večkrat; zdravljenje pa se mora vršiti tako dolgo, dokler ne gre blato rahlo od živine in se na trebuhu ne otipa več zaostala krma.

(Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 6. septembra pri Sv. Vidu niže Ptuja in v Mariboru (tudi za konje.) Dne 7. septembra v Vojniku, pri Sv. Jederti, v Slivnici pri Mariboru, na Sv. gorah in v Kapelah. Dne 9. sept. v Gornjem gradu, Gomilici in na Spod. Poljskavi, na Bregu pri Ptaju (za svinje), v Apačah in Dobrem.

Dopisi.

Iz Maribora. (Na vseslovenski shod!) V Ljubljani se bo vršil dne 14. kimovca vseslovenski shod, ki bo za nas Slovence prevažnega pomena. Začetek ob 9. uri dopoldne. K shodu so vabljeni v prvi vrsti zastopniki slovenskega naroda, državni in deželnih poslancev, gospodje župani in župniki, potem pa tudi drugi uplivni in zaupni možje. Ker bo shod zaupen, bo število vabljencev omejeno in vabila se bodo glasila na ime vabljencev. Zato naj oni rodoljubi, ki ne so dajo v vrsto navedenih ljudskih zastopnikov, pa želijo udeležiti se shoda, naznanijo to svojo željo do 8. kimovca uredništvu »Slov. Gosodarja« ali kateremu državnemu poslancu. Na oglase, ki dojdejo po 8. kimovcu, se bo le toliko ozir jemalo, v kolikor bodo pripuščali prostori. — Gospodje župani, župniki, učitelji in drugi rodoljubi po deželi se uljudno opozarjajo, naj prigovarjajo rojakom, katerim je mogoče iti na shod, da se za to odločijo, in naj naznanijo potem skupno imena tistih občinarjev, ki so se za to odločili. Treba, da tudi Štajarska bo častno zastopana na vseslovenskem shodu. Zlati treba bi bilo mnogo udeležencev z narodnih mej. Oni gg. župani in župniki, ki vedo, da se ne bodo mogli udeležiti shoda, naj sporočijo to po dopisnici v Maribor, kakor zgorej rečeno, in to radi tega, da bo mogoče vabiti toliko več zaupnih mož, ki nimajo sreče, da bi po svojem družbenem stalištu zastopali narod.

Iz Ljubljane. (Vseslovenski in istersko-hrvaški shod.) Pripravljalni odbor je v svoji seji dne 28. avg. sklenil, da se shod vrši dne 14. septembra ob 9. uri dopoludne. Uvažajoč od raznih strani izražene želje je odbor določil naslednji dnevni red: 1. Splošni politični položaj: poroča državni poslanec dr. Šusteršič. 2. Jezikovno vprašanje; poroča državni poslanec dr. Ferjančič. 3. in 4. Primorske razmere; poročata državni poslanec Spinčič in odvetnik dr. Franko. 5. Koroške razmere; poroča deželni poslanec Grafenauer. 6. Štajarske razmere; poroča deželni poslanec dr. Dečko. 7. Narodna avtonomija in narodnogospodarski položaj slovenskega in istersko-hrvaškega ljudstva; poroča državni poslanec Povše. 8. Slepanja o predlaganih resolucijah. Zborovanje se prične ob 9. uri dopoludne ter konča najkasneje ob 2. uri popoludne. Z ozirom na ta omenjeni čas in ker so poročevalci izbrani iz vseh slovenskih pokrajin in Istri, bode po sklepu poslanskega sestanka z dne 30. julija t. l. debata na shodu izlučena. Istotako po sklepu imenovanega sestanka bode omejena udeležba na imenoma vabljene osebe. Zaradi tega izdeluje in je deloma že izdelal pripravljalni odbor imenik zaupnikov sporazumno z izvenkranjskimi podoborji. Glede na omejeni prostor za shod je samo ob sebi umevno, da se bode moralno tudi število vabljencev omejiti. Po shodu ob 5. uri popoludne se bode vršil banket; kendar se ga hoče udeležiti, naj to najkasneje do 10. septembra naznani tajniku pripravljalnega odbora, dr. Ignaciju Žitniku, državnemu poslancu v Ljubljani.

Iz Slov. Bistrice. (Na ljudskem shodu) dne 29. avgusta je prvi govoril g. dež. odbornik Fr. Robič o pregledanju zemljškega katastra. Zlasti se je vsem dopadlo, da se pri vinogradih čisti dohodek I. razreda zniža od 42 gld. na 23 gld. 50 kr., vsled tega bo samo mariborski okraj zemljškega davka za 45.000 gld. manje plačeval. K temu je posebno veliko pripomogel g. Robič kot ud deželne komisije. Nato je znani slavni govornik g. dr. J. Hrašovec govoril o jezikovnih naredbah ter povdarjal nujno potrebo takih naredb za slovenske pokrajine. Pri tem pa je opominjal, naj vse slov. občine že sedaj slovenski poslujejo, naj si omislijo slovenske

ali vsaj slov.-nemške napise, slov. uradne pečate itd. Narod, ki sam sebe ne spoštuje, ne more zahtevati, da ga spoštujejo drugi. Kot tretji je govoril vlč. g. dr. Gregorec o političnem položaju ter posebno osvetlil narodne odnošaje. Ko je opisal teženje naših prusakov, njih proti-Avstrijsko rogoviljenje, in prišel do zaključka, da bode Avstria močna, ako se tudi Slovanom dajo pravice, nastalo je nepopisno navdušenje; vsi so stojé zapeli cesarsko pesem: »Bog ohrani, Bog obvaruj, nam cesarja Avstrijo!« K sklepu so se vsprejele one rešolucije, kakor na Rečici.

Iz Velenja. (Cerkvena slavnost.) Kakovost cerkve kaže navadno značaj ljudij. Vsled tega ne more nikdo neugodno o vas soditi, ki ste podpirali šmartinskega g. župnika, F. Cizeja, da se je prav okusno olepsala cerkvica sv. Andreja v Šaleku. S tem ste si postavili vsi prekrasen spominek, ki bo še poznejim rodom oznanjeval o vaši vsehvalevredni skrbi za hišo božjo. Cerkvice same, njene sedanje lepote ne bomo opisovali. Iz bornega popisa bi pač težko povzeli drugi čitatelji »Slov. Gospodarja«, kako lepa je prav za prav cerkvica. Pač pa naj naznanijo te verstice, kaj ste vi storili za olepsavo sedaj tako prijazne cerkvice. Pred vsem sta se odlikovali obe grajsčini pri tem. Kar temovali sta po svojih prispevkih za prenovljenje cerkvice. Gosp. baron Adamovič je naročil s Tirolskega prelepe šipe za okna. Gospa grofinja Malner, kakor tudi cenjeni tast g. Forvega sta darovala precejšno svoto za delo in druge stvari. Vrhу tega je plačala grofinja Malner jeden svečnik. Svečniki so jako dragi, ali prav okusno narejeni. Pri Samasu so se naročili. Prav veliko sta storila tudi oba cerkvena ključarja. Vsa čast jima! Gotovo bo ljudem dolgo v spominu ostalo, kako velikodušno je ravnal g. Stropnik. Posnemanja vreden mož! Da bi mi bilo moči danes, navel bi še tudi vse druge, kaj so storili za cerkev. Toda ne morem. A upam, da bom imel prav kmalu priliko v »Slov. Gospodarju« poročati o novih dokazih požrtvovalnosti vrlih Velenjčanov.

Iz Št. Pavla pri Boljski. (Veselica.) Dne 15. avgusta je bila tukaj veselica na korist tukajšnjega bralnega društva in v podporo revnih solarjev. Prostor veselice je bil pod lepo okinčanim kozolcem g. Fr. Vodenika v Dolenji vasi. Okol 5. ure pozdravi g. nadučitelj J. Vidic, predsednik bralnega društva, goste in otvori veselico. Vrla gdč. Mar. Cimperšek je prišla na to dobro misel otroke naučiti, da so igrali in peli pri veselicu. Nedolžne otroke vsak rad posluša, kdor nima preveč spridenega srca. To pa je bilo ob enem tudi težavna misel, težavno opravilo. Preden se otroci tako izurijo, da lahko očitno nastopijo, je treba veliko truda in veliko potrežljivosti. Otroci so igrali gledališko igro »Čarovnik« in veselo igro »Učenca gresta na tuje«. Poslednja igra je prav podučljiva in času primerna. Pripoveduje, kako slabo se je godilo dvema malomarnima učencema, ki sta zapustila dom in se podala na pot v Ameriko. Pred igro, med igrami in po igri so otroci peli »Veseli pastir«, »Slovo od domovine« in »Barčica«. Po zadnji igri se je prednašala prelepa in podučljiva pesem »Boštjan goljsan«. — To je bil vesel dan za Št. Pavlčane, pa tudi tujih gostov je bilo precej pričujočih — posebno pa je bil vesel dan za naše pridne št.-pavelske solarje, in vem da ne bo ta veselica našim otrokom samo v veselju spominu ostala, ampak bo pridne spodbujala, da bodo pridni ostali, bolj mlačne pa dramila in nagibala k večji marljivosti.

Od Sv. Jurija ob Taboru. (Naše bralno društvo), združeno s pevskim zborom pod vodstvom g. nadučitelja Pečovnika, je priredilo lepo veselico na dan 22. avgusta. Prišlo je bilo veliko domačinov, a veliko več je bilo intelelegencije iz vseh krajev Savinjske

doline. Celó iz Celja je bila prišla dobra dvanajstorica odlične gospode, potem iz Žalca, Št. Pavla, iz Vranskega, od Sv. Martina na Paki, posebno veliko jih je pa bilo iz Braslovč itd. Veselico je otvoril g. Kokelj z tako navdušenim proslovom v verzih. Zelo so ugajale pesmi, katere je pel mešan zbor 16 oseb pod vodstvom gosp. nadučitelja. Gpdč. J. Južna je jako pogumno deklamovala Gregorčičeve pesem: »Jeftejeva prisega«. Nekaj posebnega pa je bila godba na vijolino, violoncelo in glasovir, katero so izvrševali gg.: Pečovnik, Hauptman in Novak. Ker v tej stroki nisem posebno domač, rečem le-to, da smo prav radi poslušali in da je noga morda kateremu silila na ples. Taka godba je na deželi čisto nekaj novega in čč. gostje so se čudili, da se v Šentjuriju sploh kaj takega igrat. Krona vsej veselici pa je bila menda igra: Krojač Fips, katero so igrali gdč. F. Zei, gospa Pečovnik in gg. Pečovnik, Hauptman Fr. in Hauptman V. Smeha ni bilo ne konca ne kraja, posebno je ugajal krojač Fips (Hauptman Fr.) s svojo dolgo brado. Igrali so vsi jako dobro. Poslednjič sta se peli še dve pesmi: ljubka pesmica »Pri zibel« in »Avstria moja«, ki nas je navduševala za našo širno domovje Avstrij. Prosta zabava in šaljiva razprodaja je bila v prostorih g. V. Južna, kjer je bilo vse natlačeno polno. Veselica ima prav dober moralen in gmoten vspeh; veseli jo bodo naši šolski otroci in »Bralno društvo«. Vsa čast vam torej še enkrat vrli igralci in vrli pevci, vam pa, »sinovi srebropene Savinje«, zlasti vrli Žalčani in domoljubni Celjani, prelepa hvala, da ste nas počastili!

Iz Oplotnice. (Popravilo.) Ni res, da bi jaz Franz Kunaj kot župan v Oplotnici Jakobu Kruharju za »maj« 4 gld. iz občinske blagajnice plačal ali da bi jaz te 4 gld. za občinske potrebe vračunil, vendar res je, da sem Jakobu Kruharju te 4 gld. iz mojega lastnega žepa plačal; tudi ni res, da bi jaz to smreko vsted pritožbe bivšega lastnika plačal, da bi krivdo mojih hlapcev zakril, tudi ni res, da bi moji hlapci pri tej priložnosti se udeleževali ter ni res, da bi jaz moje hlapce na nemšto dresiral, ampak resnica je, da Jakob Kruhar meni je rek, da bo to smreko, katero je cenil na 4 gld., gospodu župniku daroval in da mu jaz sem na to 4 gld. dal, da ne bi toliko škodo imel. Končno ni resnica, da bi jaz Oswald Hafenrichter hlapcem zapovedal na maj nemško zastavo (frankfurтарico) razviti ali da bi jaz od cele tej reči kaj vedel, res pa je, da sem cele tej reči popolnoma oddaljen. — Franz Kunej, Oswald Hafenrichter. — Opomnja ure dñ. Ubogi Franc Kunej in ravno tako ubogi Ozvald Hafenrichter! V Celje sta se morala obrniti dr. Stepischnegga, da jima je skoval ta popravek v tako spakedrani slovenščini. Na kateri strani pa je resnici, to pa najbolje vedo vsi Čadramčani!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se včeraj odpeljali iz Isla v Bistroc na Moravskem k vojaškim vajam, v soboto pa pojdejo na Ogersko, kjer bodo letos velike vojaške vaje, katerih se udeleži tudi nemški cesar Viljem. — Parlamentarna komisija desnice se je včeraj na Dunaju sešla. Sklical jo je Javorški na izrečno željo vlade, ki zanaprej hoče iskat podpore v večini. Komisija je izvolila pododsek, ki se danes pogaja z vlado. — Državni zbor se snide v drugi polovici tega meseca.

Ceško. Badeni je, kakor piše »Hlas«, v lslu dobil od svetlega cesarja popolno oblast, da se sprijazni s

sedanjo slovansko in katoliško večino državnega zabora. Češki narod pa naj dobi nazaj svoje zgodovinsko pravo. Dr. Herold je bojda odločen za češkega deželnega ministra.

Štajarsko. V nedeljo so blagoslovili zastavo katol. delavskega društva v Donavici pri Ljubnem. Izvrstno je govoril predarlski poslanec Loser zoper socijalne demokrate.

Koroško. Na Beli pri Železni Kaplji so bili pri občinskih volitvah v vseh treh razredih soglasno izvoljeni slovenski možje. — Vseslovenskega shoda v Ljubljani se udeleži veliko koroških Slovencev, ki bodo po shodu obiskali slavno božjo pot Marije-Pomagaj na Brezju.

Kranjsko. V nedeljo so napravili ljubljanski in postojinski Sokoli izlet v Idrijo, kjer so jih vsa društva skupno in složno pozdravila. — Na Vrhniki pa so blagoslovili prevzvišeni knezoškof Missia novi dom katol. rokodelskega društva. — Vzajemno podporno društvo proti požaru se osnuje v Črnem vrhu nad Idrijo.

Primorsko. Otvorjenje »Narodnega doma« v Barkovljah se je velikansko obneslo. Bili so ondi videti tudi radi volilnih izgredov obsojeni Barkovljani. Daj Bog bratom primorskim boljšo bodočnost!

Hrvaško. Oni torek se je začela v saboru adresna razprava. Tudi vladi nasprotna stranka je izdala lep adresni načrt, ki pa seveda ni obveljal, ker imajo v saboru Madjaroni večino. — Zagrebška vatrogasna godba, ki je na celjski slavnosti tako izvrstno igrala, je razpuščena.

Vnanje države.

Rim. V Curihu na Švicarskem je te dni bil mednarodni shod za varstvo delavcev. Bilo je ondi zbranih 385 odposlancev raznih delavskih društev. Za ta shod so se zanimali tudi sv. oče Leon XIII., ki se imenujejo socijalni papež.

Francosko. Predsednik republike Faure se je že vrnil iz Rusije. Pariz in sploh vsa mesta so bila včeraj okrašena. Francozi se silno veseli, da res obstoji zveza med Francijo in Rusijo. Nemci v »rajhu« pa so poparjeni. Nič ne škodi; tudi naši Nemci bodo morali postati bolj ponižni.

Nemško. Italijanski kralj in kraljica prideta obiskat cesarja Viljema. — V Bruselju so ujeli nemškega anarchistu Daubenspecka, ki je nameraval umoriti nemškega cesarja.

Rusko. Car in carica sta došla na Poljsko in sicer v glavno mesto Varšavo. Poljake močno veseli ta obisk, ki ima tudi izreden političen namen, vendor čudno, da so na slavolokih poljski napisi bili prepovedani!

Turško. Oni dan je sultan Abdul Hamid slavil 21letnico svojega vladanja. — Sultan je onih 22 Turčinov, ki so v Tokatu pobijali kristjane, pomilostil. No, zdaj še bodo Turki imeli večjo »korajžo« do ubogih kristjanov!

Kreta. Na tem toli nesrečnem otoku je narodno sobranje s 60. glasovi proti 12. glasom sklenilo, poslati tujim admiralom posebno pismo, s katerim se terja, da se naj z otoka umakne turška vojska in takoj vsprejme samouprava.

Grško. V državnem zboru se je unel hud prepir med poslanci in bivšim ministrom mornarice, Levidisom. Poslanec Grivas se je celo tako daleč spozabil, da je Levidisu dal zaušnico. Prav po fantovsko!

Za poduk in kratak čas.

Pismo iz Avstralije.

(Pisal slovenski rojak M. Dr., rodom Žalčan.)

Melbourne v Avstraliji 24. junija.

Hrepeneče že pričakujem iz ljubljene domovine poročila, posebno od Vas domačih. Moje zadnje pismo je romalo, kakor ste sami po poštnih pečatih gotovo posneli, v Sidney, San Francesco v Ameriki, od tam v London in na Štajarsko. Tu imamo zdaj zimo, pa ne tako hudo, kakor smo je vajeni v domovini; ne gledam z ledenimi rožami opisanih oken, da, še celo pišem lahko v sredi zime brez peči. Kmalu pričakujemo deževja, ki po zimi zemljo izpira, a po letu vlada vsled pomanjkanja dežja silna suša, tako, da vsako leto na tisoče ovac vsled žeje pogine. Živež je tukaj po ceni; funt mesa 1—2 peni t. j. 5 do 10 kr. avst. veljave; pijača in duhan sta draga; čaša piva 3 penije; liter vina nad 50 kr.; pohotnim Angležem po ne diši vino, ako nima vsaj jedne tretjine spirita primešanega; za navadno pijačo pa jim navadno služi le pivo, ki pa je tako močno, da bi 3 kupice tudi konja upijanile. Ne čudim se, ako ob sobotah večer srečavam kakor žolne pijane žene, ki tavajo proti domu; ta dan dobi mož rokodelc svojo plačo, vleže se utrujen k počitku; a žena mu mnogokrat še isti večer v gostilni (Public House), zaslужek zabije; gabi se mi do grla, ko včasih gledam take nesrečne žrtve pjanosti. Ne smete pa misliti, da so tukaj vsi ljudje taki!

Za delo mi je prva dva meseca huda predla; mrzlica, ki sem jo prinesel seboj iz Grške, mi je vzela moči, in zraven še jezika angleškega nisem bil zmožen. Po dolgem izpraševanju dobil sem službo pri nekem izurjenem ključavničarju; zdaj ko pa že tolčem nekoliko angleški, nisem več v strahu za delo. — Zaslужek je dober, 2 do $2\frac{1}{2}$ funta na teden t. j. čez 30 goldinarjev; za profesioniste traje delo le 8 ur na dan, od 8. do 1. ure, in od 2 do 5 ure popoldan. Nedelja je tukaj najsvetejši dan; vse gostilne, štacune, fabrike so zaprte, in nikeno ta dan ne sme delati ali prodajati pod kaznijo 20 funtov, to je čez 240 goldinarjev. — V cerkev prideš le, ako plačaš vstopnino tri penije, kateri denar se pa porabi za potrebe zelo revnih misijonskih cerkev. A tu nismo samo katoličani, temuč reklo bi lahko, kolikor ljudij, toliko ver; oh! kako žalostno je slišati krivoverske sleparje kričati po ulicah mesta! — — —

Le ena želja me še navdaja, da se kmalu povrem na ljubi dom, ker v tujini še le čutim resnico: Ljubo doma, kdor ga ima. — — —

Smešnica. Več pretepačev je stalo pred sodnikom, ki jih slednjič vpraša: »No, kdo pa je vendor največ kriv pretepa?« — Eden pretepačev se odreže: »Bonnjakov Jože! Ta nas je vedno miril!«

Razne stvari.

Domače. (Milostivi knezoškof) so se v pondeljek domov vrnil z birmovanja v ptujski dekaniji, zelo utrujeni in nekoliko bolelni. Gotovo bodo vsi verniki naše škofije prosili Boga, da popolnoma zopet utrdi zdravje preljubljenemu nadpastirju.

(Imenovanje.) Veleč. gosp. Matej Slekovec, župnik pri Sv. Marku niže Ptuja in daleč znani slovenski zgodovinar, bil je dne 30. avgusta imenovan knezoškofskim duhovnim svetovalcem. Iz srca častitamo!

(V dekaniji ptujski) je bilo birmanih 3083 otrok in sicer v ptujski mestni župniji 421, v minoriški župniji 710, na Vurbergu 210, pri Sv. Urbanu 415, pri Sv. Andražu 162, na Polenšaku 64, pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. 302, pri Sv. Marjeti niže Ptuja 446 in pri Sv. Marku 353.

(V Gornji Radgoni) bode v nedeljo dne 5. sept. v prostorih gosp. Škerlec-a zborovalo ljutomersko politično in gospodarsko društvo, pri katerem bode govoril načelnik okrajnega zastopa iz Ljutomera, g. Ivan Kukovec, o gospodarskih zadevah, gosp. dr. Gregorec o državnem zboru. Rodoljubi, udeležite se tega pomembnega shoda!

(Shod na Paki prepovedan.) Znani Drofenik se je bahal pred tednom, da zamore kršč.-socijalni shod na Paki prepričiti, in glejte čudo, shod je bil res prepovedan. Goljufivi socialisti so, ki že trgajo državi osrčje; ali tega gada država sluša v svojo lastno škodo? Gospodom pri okr. glavarstvu v Slov. Gradcu in v Celju naj veljajo besede Tertulijana: Bolj ko boste nas — krščanske socialiste — zatirali, več nas bode!

(Statistika.) Na shodu »Slovenskega društva« v Rečici je trdil neki tržan, da je kmetijsko šolo v Grottenhofu pri Gradcu v vseh letih le 11 Slovencev absolviralo, češ: »to vem iz štatistike«. Iz letnikov dotične šole povzamemo, da je bilo od začetka šole t. j. od 1867. leta do letos vpisanih Slovencev samo iz Štajarske 114, iz med teh pa je šolo absolviralo 73, torej 62 učencev več, kakor je trdil dotični štatistik.

(Razstava goveje živine) za gornjo Savinjsko dolino bo na Ljubnem. Želeti je, da se ta razstava zopet izvrstno obnese, na korist vrlim gornjim Savinjcem!

(Vkljub neugodnemu vremenu) se je veselica prostovoljnega gasilnega društva v Trgovišču prav dobro obnesla, in se imamo temu dobremu izidu posebno zahvaliti: slavnemu našemu bratskemu gasilnemu društvu na Hardeki pri Ormožu; blagim gg. ormoškim in velikonedeljskim narodnjakom, in našim drugim domaćim gostom, ki so nas radovoljno obiskali. — Odbor.

(Župnijski izpit) so te dni v knezoškofski pisarni napravili ti-le čč. gg. kaplani: Jožef Gunčer iz Žalc, Franc Kocepek od Sv. Barbare v Halozah, Anton Rančigaj, vikar iz Celja, Jurij Šelih od Nove cerkve, Alojz Šuta iz Sevnice in Jernej Vurkerc iz Gornjega grada.

(Umril) je dne 29. avgusta v Gradcu hišni posestnik Anton Himmelreich, po domače Čvrk, 85 let star. Bil je doma od Male Nedelje in znan po vsem Slov. Štajaru. Skozi 50 let se je udeležil 201. primicije in je tam svoje burke uganjal in ljudi razveseljeval. Poznal je vse dijake in vse duhovnike, katere je brez izjeme tikal. Lahka mu zemljica!

(Strela) je v nedeljo popoldne udarila v Mestnem vrhu pri Ptiju v viničarijo trgovca Rajmunda Sadnika ter jo vpepelila. Človek se nobeden ni ponesrečil.

(Utonil.) Ptujski most črez Dravo skoro leto in dan popravljajo. V ponedeljek zjutraj je bruno padlo 59letnemu tesarju J. Mercu na trebuh, revež je padel v Dravo in v valovih zginil. Njegovega tovariša, ki je tudi padel v vodo, pa so rešili.

(Skrapja) pri Ljutomeru se nam naznanja, da so dne 26. avgusta zarán dobili močen dež; bliskalo je in gromelo in treskal, da je bilo groza. Strela je udarila v Magdičovo hišo ter oškodovala vogel, in zid se je nekoliko razpočil. Sušiti se imamo otavo, pa nas mudi vreme, in drugega dela nas čaka seveda dovolj.

(Učenci) kateri hočejo letos vstopiti v prvi samostojni nemško-slovenski gimnazijski razgled v Celju, vpisujejo se dne 15. septembra ob osmi uri zjutraj v ravnateljevi pisarni samostojnih gimnazijskih razredov

v Celju, v Šolski ulici h. št. 21. Pri tem je treba položiti sprejemnino in učni prispevek skupaj 3 fl. 10 kr. Sprejemni izpit vrši se dne 16. septembra ob 8. uri zjutraj v učni sobi prvega razreda v isti hiši. Učenci v drugi in tretji samostojni slovenski gimnazijski razred vpisujejo se dne 17. septembra ob 8. uri zjutraj v omenjeni pisarni. Ponavljanvi in dopolnilni izpiti vrše se dne 17. septembra ob 8. ure naprej.

(Koruzni črv.) Med mnogimi drugimi nezgodami, ki nas zadevajo, se je vgnezdil po naših njivah tudi črv, ki pokončava našo turšico. Spoznaš ga lahko, ker vršiček koruznice se je posušil; mnogi vrhi so polamani. Drugače si zdaj ne moreš pomagati, kakor da vrhe porežeš ter črva sam ugonobiš. V jeseni popiplji vse koruzne korenine ter je sežgi! Tako bi morali delati vsi poljedelci.

(Mrtvega učenca) mariborske meščanske šole, Roberta Gornik-a, potegnili so včeraj zjutraj ob 8. uri v Pobrežju iz Drave. Domači so ga že celih osem dni pogrešali. Ker je deček oblečen v Dravi bil in ima na glavi rane, se ne ve, je-li ponesrečil ali je zločinstvo.

(Razstava grozdja na Bizeljskem.) Že nazzanjena razstava grozdja za brežiški okraj se vrši dne 19., 20. in 21. septembra na Bizeljskem. Svečano odprtje razstave bode dne 19. septembra ob 9. uri zjutraj.

(Ljutomerski dijaki) priredijo dne 8. sept. v prostorih g. J. Vaupotiča v Ljutomeru ob $\frac{1}{2}$ /8. uri zvečer veselico z gledališko igro »Zmešnjava na zmešnjavo«, burka v 5. dejanjih, in s koncertom dijaškega tamburaškega in pevskega zборa. Po koncertu prosta zabava. Vstopnina: I. sed. 40 kr., II. sed. 25 kr., stojnišča 15 kr. Čisti dobiček namenjen je družbi sv. Cirila in Metoda in se preplačila radi tega hvaležno sprejemajo.

(Savinjski dolini) dela na koruzi veliko škodo neki črv, o katerem pravijo, da se je zanesel s hmeljem. Zgoraj zleze v steblo in gre po njem doli do »štoka« ali še dalje ter je razjeda.

(Hmelj v Savinjski dolini) je že do cela obran. Zgodnjega so plačevali najprej po 1 gld. 50 kr., pozneje po 1 gld. in še nižje po 80 kr. Poznejšemu menda še ni cena stalno določena, tudi ni bilo še slišati o kakoj kupčiji.

(Ponesrečil) se je pri Pöllingu v gozdu Jožef Bele, doma iz Bočne pri Gornjem gradu, zadet od drevesa, katerega je sekal.

(Agent) zavarovalnice »Generale«, agitator socialne demokracije. Pretekle dni je počastila celjska soc. demokratična veša tudi gornjo Savinjsko dolino; prodajala svojo bistroumnost na cente, ter lovila ljudi v svoje zapeljive mreže. Celjski Drofenik se lahko navdušuje za svojo dobro tetko, demokracijo, saj ga ona redi, ako pa namerava tudi vrle Savinje v svoje zanke uloviti, naj bo prepričan, da bo prej od ljudstva dobil brco kakor pa njegovo dušo!

(Duhovniška spremembra.) Župniji Sv. Lovrenca na Dravskem polju se je odpovedal vlč. g. Matej Slekovec, duhovni svetovalec in župnik pri Sv. Marku niže Ptuja.

(Društvene.) (Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali 13 gld. veseli gostje na primiciji č. g. Janeza Topolnika v Banovcih na Murskem polju in 5 gld. č. g. Radoslav Marzidovšek, c. in kr. vojni kaplan v Mostaru. Bog plati!

(Kat. bralno društvo pri Sv. Antonu v Slov. gor.) priredi dne 5. sept. veselico ob pol 4. uri v šolskih prostorih. Vspored: 1. »Naše gore«. 2. Pozdrav predsednikov. 3. Pesem: »Po zimi iz šole«. 4. Slavnostni govor. 5. »Pri zibelji«. 6. igra: »Mlinar in njegova hči«. 7. »Pod trto« in »Bledi mesec«. Prosta zabava pri gospodu Ljubecu.

(Veliko slavnost) priredi ormoška moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda ob priliki svoje desetletnice v nedeljo, dne 5. septembra. Izvanredni občni zbor vrši se v čitalnični dvorani ob 3. uri, koncert pa na vrtu g. A. Kalchbrenner-ja ob 5. uri popoldne. Vstopnina h koncertu 30 kr. za osebo, za kmete 20 kr. Vspored koncerta: Pozdrav predsednika, slavnostni govor, deklamacija in osem pesmi.

(Sklicuje se društvena skupščina) podpornega društva c. kr. državne nižje gimnazije v Celju na dan 10. septembra ob 2. uri popoldne v ravnateljevo pisarno c. kr. samostojnih gimnazijskih razredov v Celju, Šolska ulica št. 21. — F. Glovački, predsednik.

(Gornje-Radgonski tamburaški in pvenski zbor) priredi dne 12. sept. tamošnjemu »kmetijskemu bralnemu društvu« veselico s tamburanjem in petjem v prostorih g. Škerleca. Začetek po večernicah. Uljudno povabljeni so razven društvenikov vsi odkritosrčni slovenski narodnjaki, domači in sosedni. »Pokrite rihte« smelo izostanejo!

Iz drugih krajev. (Vsесlovenskega shoda) v Ljubljani dne 14. sept. se udeleži zastopnik mladočeškega kluba, pa tudi hrvaška stranka prava. Gotovo bodo vse udeležence Ljubljanci kar najsijajneje vsprejeli.

(Češki katoliški shod) v Kraljevem Gradcu je bil izredno mnogobrojno obiskan. Prišlo je 4500 ka-

Dobitki pri srečkanju 26. decembra 1897.

Vsled odloka c. kr. fin. ministerstva z dne 21. decembra 1896, št. 63.912 je srečanje preloženo na ta dan zato, ker je bilo lani še malo sreč razprodanih.

Dobitki:

1. Konj z opravo in s pol pokrito kočijo vred; 1000 kron vrednosti.
2. Soba oprava, 300 kron vrednosti.
3. Valvazor, štirje lepo vezani zvezki, 200 kron vrednosti.
4. Polovnjak vina, 100 kron vrednosti.
5. Brana za travnike, 50 kron vrednosti.
6. Tele, 40 kron vrednosti.
7. Vedro starega vina, 30 kron vrednosti.
- 8.—12. Slomšek, Zadnja večerja, žepna ura, dve mizni opravi, à 20 kron vrednosti.
- 13.—24. Stenska ura, dežnik, platno, samokres, viseča svetilnica, miza, par svečnikov, par čevljev, umivalnik, stojalo za obliko, brušena steklenica z garnituro, service za kavo, à 10—16 kron vrednosti.
- 25.—100. Reči à 4—6 kron vrednosti.
- 101.—300. Reči à 2 kron vrednosti.
- 301.—500. Reči različne vrednosti.

Srečkanje se bo vršilo v sejini dvorani »Narodnega doma«. — Zaradi dobrodeljnega namena se obračamo do vseh blagih rojakov in jih najuldudnejše prosimo, da obdržijo poslane jim srečke, ter jih po možnosti tudi med druge razpečajo.

Odbor za kat. podp. društvo v Celji.

Lepa kmetija

10 minut oddaljena od glavne ceste in farne cerkve sv. Marjete na Pesnici, z zidanimi, z opoko kritim poslopjem se proda. Posestvo meri v celem 32 oralov in sicer 13 oralov travnikov in 19 oralov njiv, gozdov in sadnosišnika. Natančneje pogodbе se zvejo pri Francu Sekotu, posestniku v Vilkom pri Sv. Marjeti na Pesnici.

1-3

Vinograd z zemljisčem,

7 oralov vinograd, 6 or. gozd, 2 orala sadnosišnik s pašnikom, lepo hišo in viničarijo proda radi družbinskih razmer prav po ceni takoj Jož. Metzinger na Ptiju.

toliških mož. »Slov. Gospodar« jim je poslal ta-le telegram: »Slava bratskim češkim katoličanom! Proč s plesnobo! Čim vernejši bode češki narod, tem slavnostni na celu avstrijskih Slovanov.«

(Najvišja kapelica v Evropi), kjer se sme maševati, se je oni teden blagoslovila na Kredarici (2500 m) na Triglavu. Posvečena je triglavski Materi božji.

(V Islandiji) sta bila v 1000 letih samo dvaata. Eden je ukradel ovco iz lakote, vsled tega je bil oproščen, in domačini so mu dali hišico, in čredo ovac. Drugi pa je ukradel 18 ovac; ker pa je bil tujec, so ga izgnali v domovino.

Lotrijne številke.

Trst 28. avgusta 1897:	26, 23, 12, 44, 30
Linc *	12, 40, 64, 39, 22

Svilnati damasti 65 kr.

do 14 gld. 65 kr. meter — kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, damasti itd. (okoli 240 različnih baž in 2000 različnih cen). Poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pošta v Švicu se plača po dvoje.

Tovarne za svilo G. Henneberg (c. in kr. dvor. lif.) Zürich.

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največja žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda nizkih cenah.

Zdravilski konjak za bolestnike in okrevalce, kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino.

42

V vsakem vsaki fari in po potrebi v vsaki občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot

11

zaupni mož in posredovalec

z dobrim in trajnim postranskim zaslужkom od nekega, mnogo let obstoječega, avstrijskega podjetja prve vrste. Pismene ponudbe pod „V. u. G.“, Gradec, poste restante.

Z dobrim spričevalom

se priporoča oženjen orgljar in cerkvenik v službo. Kdo? Pové upravljenstvo t. l.

2-2

Učenec se vsprejme v trgovini s špecerijskim in poljskim blagom F. P. Holasek v Mariboru.

3-4

Mežnar in organist

neoženjen se takoj sprejme. Prošnjik se naj osebno oglaši. Kje? Pové upravljenstvo „Slov. Gospodarja“.

3

Oznanilo.

Znano je, da namerava podpisani centralni odbor **domačo svinjerejo** s tem povzdigniti, da oddaja dobre, 5 do 6 mesecev stare občinske mrjasce, čiste pasme, po 25 gld. stalne cene. Kmetovalci, ki hočejo pod znanimi pogodbami take občinske mrjasce prevezeti, naj se po poddržnicah našega društva ali po okrajnem odboru obrnejo do podpisanega centralnega odbora ter prej naznanijo pasem mrjasca in priložijo določeno svoto.

Gradec, dne 24. avgusta 1897.

2-3

Centralni odbor c. kr. kmetijske družbe na Štajarskem.

Javna zahvala.

Prostovoljnemu gasilnemu društvu v Norščih pri Ljutomeru so blagovolili podariti visokočastiti gosp. Matija Karba, župnik v Žrečah, 10 gld.; veledragji gospod Ivan Karba, strežnik na Dunaju, 5 gld., in blagorjeni gospod Alojzij Karba, c. kr. poštni oficijal na Dunaju, 3 gld. Za velikodušne darove se podpisano gasilno društvo tem potom najspodbudniše zahvaljuje.

Prostovoljno gasilno društvo v Norščih pri Ljutomeru, dne 1. septembra 1897.

Franc Rantaša,
blagajnik.

Marko Cajnko.
načelnik.

Na znanje!

Vodstvo „Hranilnega in posojilnega društva v Ptiju“ daje na znanje, da bo novi davek od vloženega denarja plačevala posojilnica, in da bodo vlagatelji, kakor dozdaj, dobivali tudi odslej $4\frac{1}{2}$ gld. obresti od 100 gld. vloženega denarja.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)
iz lekarne pri
„angelju varhu“
in tovarne far-
macevtičnih
preparatov

A. Thierry-ja
v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.
Preskušen in potrjen
od zdravstvenih
oblasket.

Najstareje, najpris-
tejne, najreelneje in
najceneje ljudsko

domače zdravilo, ki uteši prse in plučne
bolesti, želodčni krč itd. ter je vporabno
notranje in zunanje. V znaku pristnosti
je zaprta vsaka steklenica s srebrno
kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka:
**Adolf Thierry, lekarna pri „angelju
varhu“.** Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj
stoječe zeleno tiskane varstvene
znamke, naj se odkloni kot čim cenejo
tem nič vrednejšo ponaredbo. Pazi naj
se toraj vedno natančno na zeleno
varstveno znamko, kakor zgoraj! Po-
narejalce in posnemovalce svojega jedi-
no pravega balzama, kakor tudi pre-
kupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo
varajočih drugih balzamov, zasle-
dujem najstrožje sodnijskim potom na
podlagi zakona o varstvenih znamkah.
Kjer se ne nahaja zaloge mojega bal-
zama, naj se naroči direktno in na-
slov: Na angelju varha lekarno A.
Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Sla-
tini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic
stane franko vsake avstro-ugarske poštne
postaje 4 krone, v Bosno in Hercego-
vino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic
4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhi-
nih ali 6 dvojnih steklenic se ne raz-
pošilja. Razpošilja se samo proti pred-
plačilu ali poštнемu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na
zgorajšno zeleno varstveno znamko,
katero mora nositi v znak pristnosti
vsaka steklenica.

8-30

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Pšenica ne bo več snetljiva!

Numa Dupuy-evo

lužilo za semena je najboljše sredstvo, s katerim se zabrani snet pri pšenici, ječ-
menu, koruzi itd., katera se bo letos bržas prikazala zavolj letošnjega deževja.
Velikokrat premirano, po večletni rabi skušano!

Dobiva se v vseh večih trgovinah s špecerijskim blagom in z železnino ter
v družerjah v zavitkih po 25 kr. za 2 metr. centa = 250 litrov semena in za 1 metr. cent = 125 litrov semena za 13 kr. Izdelujemo tudi antiperonosporo
jamčeno pomoč za vinograde. Pristno le z postavno zavarovanom marko „s klasom“
in s sledečim naslovom:

Chemisches Laboratorium Numa Dupuy & Comp.

Wien, VI. Windmühlgasse 33.

Dobiva se v Mariboru pri M. Berdaju in v Slov. Bistrici pri Alb. Stiger.

13-22

Ivan Rebek umetni in stavbeni ključar v Celji

Poljske ulice 14 (Feldgasse) v lastni hiši.

Priporoča se preč. duhovščini in slavn. občinstvu za vsa v njegovo stroko
spadajoča dela pri stavbah hiš in drugih poslopij, posebno za **cerkvena dela**,
katera se najlepše krasijo z lepim in umetnim ključavnim delom, kakor n. pr.
kovane mreže za okna, različne okove za vrata, kovane predaltarske,
nagrobne in vrte ograle, različne svetilnike. Izdelujem železna vrata vseh
slogov, različna štedilna ognjišča, katera imam tudi v zalogi.

Napeljujem vodovode in strelovode, hišne telegrafe in telefone. Pre-
vzamem tudi vsa železna **konstrukcijska dela**, budi si: strehe, stopnice,
cvetličnjake itd. itd.

— Vse po najnižjih cenah. —

Načrti in proračuni brezplačno. — Za dobro delo jamčim.

Na prodaj!

Kdo pije
Hathreiner-
Kneippovo sladno kavo?

Vsak
kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav
ostati in si kaj prihraniti.

Pri Sv. Janžu v Halozah se prostovoljno
prodaja lep vinograd, pri katerem je zidanca
za gospodarja in hiša za viničarja, s prešo,
s kletjo in z lepo posodo vred. Prodaja se z
letosnjim pribljetkom. Gorica s sadovnjakom
meri nad 5 (pet) orarov; cena je 2000 gld.
V gotovih denarjih je treba položiti le čet-
tinko od kupnine. V tem vinogradu raste
posebno dobra kapljica.

Natančnejše pove šolsko vodstvo na črni
gori pri Ptju.

Cesarska cesta 18. Maribor. Gledališka cesta 18.

Kamnoseška obrt **Murnig-ovega naslednika** se pri-
poroča za izdelovanje vseh kamnoseških del.

4-6

Velika zaloga grobnih spomenikov.

Prav nizke cene.

Anton Gaiser,
posestnik.

Karol Kociančič,
kamnoseški mojster.